

Когат' си ма сложатъ въ гробатъ,
Тогаз' ми ѱ ви вѣнъ отъ дворатъ !
Че са качи той на кола,
Снемна човаль съ ситна ярма,
На трѣва я той насипа,
Да си яджтъ дор' до сита.
Кат' са бивли назобиха
И отъ борба одмориха,
Слънце ми са ѱ въ западъ скрѣло
И по земе разхладило.
Впрегна Сидеръ пакъ малаци,
Силни борци и юнаци,
Трѣгна весель кит' на свадба,
Въ дълга пѣтѣж по печалба.

Сидеръ за корбантъ си мели брашно на воденица, бивокътъ му Голю убива тамъ една мечка стрѣвница.

~~~~~

Българите, споредъ вѣроисповѣдните си обряди, иматъ си секий по единъ празникъ въ годината съ обреченъ нему корбанъ, за здравіе на чедѣтъ си, добитѣтъ си и проч. И въ този день у когото има корбанъ, събиратъ са Сички роднини, съсѣди и приятели: ядятъ, пиѣтъ, веселетъ са и молятъ бога за за здравіе и всяко благополучіе на тоя домъ. Тѣй и нашъ Сидеръ си ималъ единъ светъ день, комуто си слагалъ и той Корбанъ. Пригответъ си агне и овенъ и всички за корбантъ потребици, отишелъ да си смели и отъ чиста пшеница брашно за чисти бели богача; нѣ тогази по всичките тамъ близни долища водениците имали много навалица отъ млевачи, тѣж принѣжденъ билъ да иди по на далечъ да тѣрси по праздна воденица и намерилъ на песчанъ долъ *) срещу горѣта Рибаревъ *), нѣ за зла честь, въ тѣзи гора отъ неколко време са била загнѣздила една върѣвничена мечка, настѣрвена да яде на хората добитакѣтъ, отъ болято сичките тамъ на около села заплавали, много хомоти била запустила и сичѣите що биле

---

*) Този долъ, отъ дето си бери началото лее са по черна глина и са нарича «брѣстовски долъ», а отъ като доди на равно съ горѣта Рибаревъ въ него са образува пѣськъ и са нарича отъ тамъ на долу «Песчанъ» може да му е и отъ това дадено таково име.